

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/216/2018
Identifikačné číslo spisu: 7513212186
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7513212186.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Obec Komárovce, so sídlom Komárovce 22, IČO: 00 324 329, zastúpeného advokátkou Mgr. Monikou Dunčákovou, so sídlom Štúrova 20, 040 01 Košice, proti žalovanému K. C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX V., zastúpenému advokátom JUDr. Dušanom Pavčíkom, so sídlom Kuzmányho 57, 040 01 Košice, o určenie neplatnosti právneho úkonu a určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 14C/244/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. decembra 2017 sp. zn. 9Co/501/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný m á voči žalobkyňi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 06. júla 2016 č. k. 14C/244/2013-215 zamietol návrh (od 01.07.2016 žalobu, pozn. dovolacieho súdu) (prvý výrok) a rozhodol, že odporca (od 01.07.2016 žalovaný, pozn. dovolacieho súdu) má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (druhý výrok).

1.1. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania bolo určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 20.09.2007 medzi žalobcom a žalovaným, ktorej predmetom bola nehnuteľnosť C-KN parc. č. XXXX/XX o výmere 18037 m², ostatné plochy, zapísaná na liste vlastníctva č. XXX Okresného úradu Košice - okolie, katastrálneho odboru pre obec V, kat. úz. V; jej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený v konaní č. V 2689/07 dňa 12.10.2007. Žalobca sa tiež domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom tejto nehnuteľnosti.

1.2. Súd prvej inštancie vychádzajúc z ustanovenia § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku a názoru Najvyššieho súdu SR vysloveného vo veci sp. zn. 1Cdo/56/2003 dospel k záveru, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, lebo ako vlastník spornej nehnuteľnosti je v katastri nehnuteľností zapísaný žalovaný.

1.3. Z dôvodov rozsudku okresného súdu vyplýva, že žalobca namietal absolútnu neplatnosť uvedenej kúpnej zmluvy preto, že žalovaný kúpnu cenu nikdy neuhradil, a tiež pre absenciu súhlasu obecného

zastupiteľstva s odpredajom nehnuteľnosti.

1.4. Súd prvej inštancie konštatoval, že rozhodnutie obecného zastupiteľstva o majetkovo-právnom úkone nie je autoritatívnym výrokom obce, ktorým sa individuálny právny vzťah účastníkov zakladá, mení alebo ruší, ale je prejavom vôle obce. Tento prejav sa tvorí a prejavuje uznesením obecného zastupiteľstva. Právne účinky vyvolá len ak spĺňa formálne a meritórne náležitosti. Ak je spornou platnosť zmluvy uzavretej medzi obcou a druhým účastníkom, ktorej predmetom je niektorý z majetkovoprávných úkonov, ktorý vyžadoval rozhodnutie obecného zastupiteľstva, musí súd skúmať platnosť prejavu vôle tak z hľadiska formálnych (prijatie uznesenia spôsobom stanoveným v zákone) ako z hľadiska meritórnych náležitostí. Kým obecné zastupiteľstvo nerozhodlo o majetkovom právnom úkone a prijaté uznesenie nebolo pojaté do zápisu, o priebehu schôdze obecného zastupiteľstva nevznikol prejav vôle spôsobilý založiť právnym úkonom vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu.

1.5. Vychádzajúc z § 18 ods. 2 písm. c) a § 39 Občianskeho zákonníka, § 7 a § 9 ods. 2 písm. a), b), c) zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, § 11, § 13, § 14 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení okresný súd žalobu zamietol, keď mal preukázané, že uznesením obecného zastupiteľstva č. 18/2007 OZ zo dňa 01.08.2007 bola prejavovaná vôľa žalobcu odpredať nehnuteľnosť teraz zapísanú na LV č. XXX kat. úz. V ako parc. č. XXXX/XX o výmere 18037 m², vedenú ako orná pôda, K. C. V. za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 7,08 Sk za 1 m², t. j. 127.702,00 Sk za celú parcelu. Podkladom pre takto dohodnutú kúpnu cenu bol znalecký posudok č. 66/2007 zo dňa 16.07.2007 znalca K. M.. Následne uzatvorenie kúpnej zmluvy starostom obce bolo už len vykonaním skôr prejavenej súhlasu (vôle) obce s odpredajom nehnuteľného majetku. Výpoveďami svedkov bolo preukázané, že poslanci obecného zastupiteľstva mali vedomosť (informáciu) o obsahu a podpise kúpno-predajnej zmluvy k predmetnému pozemku a nemali žiadne výhrady. Prevod nehnuteľnosti, ktorého sa konanie týka, sa uskutočnil na základe uznesenia č. 18/2007 OZ zo dňa 01.08.2007 (schválenie priameho predaja). Námietky žalobcu, že predaj predmetnej nehnuteľnosti bol schválený až na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 15.02.2008, a to firme Eunex, okresný súd vyhodnotil ako nerelevantné, keďže výpovede svedkov aj bývalého starostu obce preukázali, že na zasadnutí obecného zastupiteľstva vo februári roku 2008 bol komplexne doriešený odpredaj predmetnej nehnuteľnosti, kedy došlo aj k úplnému finančnému vysporiadaniu medzi účastníkmi kúpnej zmluvy. Okresný súd nevykonaním žalobcom navrhnuté znalecké dokazovanie na hodnotu spornej nehnuteľnosti, lebo to považoval v tomto konaní za bezvýznamné.

1.6. Súd prvej inštancie dospel ďalej k záveru, že nezaplatenie kúpnej ceny za predmet prevodu v zmysle tvrdenia žalobcu nie je dôvodom neplatnosti kúpnej zmluvy; žalobca mal možnosť domáhať sa plnenia od žalovaného.

1.7. Keďže nebol daný dôvod absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy, okresný súd uviedol, že nebol daný ani právny základ pre určenie vlastníctva k spornej nehnuteľnosti v prospech žalobcu.

1.8. Výrok o trovách konania odôvodnil okresný súd ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež „CSP“).

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej tiež „odvolací súd“) rozsudkom zo dňa 19. decembra 2017 sp. zn. 9Co/501/2016 potvrdil rozsudok okresného súdu a žalovanému proti žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

2.1. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil stotožniac sa s jeho dôvodmi, na ktoré v celom rozsahu odkázal (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

2.2. K odvolacím námitkam žalobcu odvolací súd v dôvodoch svojho rozsudku uviedol, že uznesením obecného zastupiteľstva č. 18/2007 OZ z 01.08.2007 bola bez akýchkoľvek pochybností prejavovaná vôľa obce odpredať spornú nehnuteľnosť žalovanému za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 7,08 Sk/m², t. j. 127.702,- Sk za celú parcelu na základe znaleckého posudku č. 66/2007 zo 16.07.2007 znalca K. M.. Stotožnil sa s okresným súdom, že uzatvorenie kúpnej zmluvy starostom obce bolo len vykonaním skôr prejavenej súhlasu (vôle) obce s odpredajom nehnuteľného majetku. Aj z výpovedí svedkov, ktoré súd správne vyhodnotil, vyplynulo, že poslanci obecného zastupiteľstva nemali žiadne výhrady k predaju nehnuteľnosti žalovanému, jej prevod sa uskutočnil na základe uznesenia č. 18/2007 OZ z 01.08.2007. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom okresného súdu, že z výpovedí vypočutých svedkov, vrátane bývalého starostu obce jednoznačne vyplynulo, že na zasadnutí obecného zastupiteľstva vo februári 2008 bol komplexne doriešený odpredaj predmetnej nehnuteľnosti, kedy došlo aj k úplnému finančnému vysporiadaniu medzi účastníkmi kúpnej zmluvy, pričom odpredaj predmetnej nehnuteľnosti bol

schválený na zasadnutí obecného zastupiteľstva 01.08.2007. Odvolací súd prisvedčil právnenému názoru, že neuhradenie kúpnej ceny nečiní kúpnu zmluvu neplatnou; v tomto prípade sa žalobca mal možnosť domáhať plnenia od žalovaného. Odvolací súd poukázal aj na to, že v konaní bolo preukázané, že Obec Komárovce z titulu projektov vypracovaných žalovaným mala voči nemu dlžoby a obecné zastupiteľstvo rozhodlo, že tento dlh bude vykompenzovaný predajom predmetného pozemku.

2.3. Odvolací súd uviedol, že žalovaný mal v konaní pred súdom prvej inštancie úspech, preto má proti neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania podľa § 255 CSP. Námietky žalobcu, že žalovanému nemohol vzniknúť nárok na preplatenie trov právneho zastupovania za úkony právnych služieb poskytnutých JUDr. Dušanom Pavčíkom, pretože advokát zastupoval žalobcu niekoľko rokov v inej súdnej veci, sú bez právneho významu, lebo sa netýkajú prejednávanej právnej veci. Rozsudok okresného súdu bolo potom potrebné ako vecne správny potvrdiť aj vo výroku o trovách konania.

2.4. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal aj v odvolacom konaní úspech, preto má právo proti žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie navrhnuť, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku.

3.1. Na odôvodnenie dovolania žalobca uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu je v rozpore s judikatúrou Slovenskej republiky, z ktorej citoval právnu vetu: „Zhodne s krajským súdom odvolací súd zastáva názor, že obecné zastupiteľstvo schvaľuje zmluvný prevod a z jeho uznesenia musí byť zrejmé, aký prevod sa schvaľuje, teda čo je predmetom, ktorá nehnuteľnosť, v prospech koho a za akú cenu. Obsahom uznesenia obecného zastupiteľstva by mali byť tie isté náležitosti označenia nehnuteľnosti, ako ich vyžaduje zákon pre zmluvu v súlade s § 42 katastrálneho zákona. Nie je potrebné, aby obecné zastupiteľstvo schvaľovalo konkrétnu zmluvu“. Odkázal aj na rozsiahlu platnú judikatúru, v zmysle ktorej z obsahu prijatého uznesenia obecného zastupiteľstva schvaľujúceho prevod nehnuteľností musí byť zrejmé, v koho prospech je prevod schválený a bez predchádzajúceho schválenia prevodu konkrétnemu subjektu obecným zastupiteľstvom obce nie je možné uzavrieť platnú kúpnu zmluvu. Následne dovolateľ citoval z textu zápisnice zo zasadania Obecného zastupiteľstva Obce Komárovce konaného dňa 05.02.2008 a zopakoval ďalšie svoje skutkové tvrdenia vrátane tvrdenia o tom, že Obecné zastupiteľstvo Obce Komárovce žiaden predaj pozemkov neschválilo a kúpna zmluva zo dňa 20.09.2007 je absolútne neplatným právnym úkonom, prednesené v základnom konaní.

3.2. Dovolateľ tiež uviedol, že „namieta procesnú vadu v zastúpení žalovaného, ktorého právny zástupca bol dlhoročným právnym zástupcom žalobcu (prevzatie zastupovania protistrany zo strany advokáta proti svojmu dlhoročnému bývalému klientovi je neprípustné, v rozpore so zákonom o advokácii)“.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že prílohou elektronickej e-mailovej správy zaslanej dňa 23.04.2018 o 23.47 hod. žalobcom bolo dovolanie neobsahujúce podpis resp. zaručený podpis žalobcu alebo jeho právnej zástupkyne, čo by mal dovolací súd vzhľadom na splnenie podmienky včasnosti dovolania zohľadňovať. Dodatočné zhojenie nedostatku podpisu nemôže zhojiť uplynutie lehoty na podanie dovolania. Podanie bolo navyše označené nesprávnou spisovou značkou 14C/224/2013 namiesto správnej 14C/244/2013. Na poštou zaslanom doplnení dovolania je dátum poštovej pečiatky 07.05.2018. Žalobca prevzal rozsudok odvolacieho súdu dňa 21.02.2018, dvojmesačná lehota na podanie dovolania začala plynúť 22.02.2018 a mala uplynúť 22.04.2018, čo bola nedeľa, preto posledný deň prekluzívnej lehoty pripadol na 23.04.2018. Žalobca teda nedodrжал lehotu na podanie dovolania (pretože dovolanie zaslal neúplné) ani lehotu v trvaní 10 dní na jeho dodatočné doručenie v listinnej podobe, čo je dôvod na jeho odmietnutie (§ 447 ods. 1 písm. a/ CSP).

4.1. Žalovaný dovolateľovi vytkol, že neuviedol, v rozpore s ktorou judikatúrou a s ktorým konkrétnym rozhodnutím má byť rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Právny zástupca žalobcu však v dovolaní dookola opakuje dôvody, na ktoré poukazoval a ktoré namieta v základnom konaní. Obsah dovolania žalovaný označil za nelogický a zmätočný, poukázal na absenciu jeho štruktúry, z ktorej by bolo možné vyvodzovať, čo žalobca namieta. S námietkami dovolateľa, opakovane uplatnenými v dovolacom konaní, sa vyčerpávajúcím spôsobom vysporiadal v odôvodnení

svojho rozsudku odvolací súd. Žalovaný citujúc z uznesenia NS SR sp. zn. 3Cdo/15/2017 zdôraznil, že dovolanie nie je ďalším odvolaním. Vo vzťahu k dovolateľom vymedzenému dovolaciemu dôvodu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP) žalovaný namietol, že odvolací súd sa preukázateľne neodchýlil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Odvolací súd nezistil žalobcom vytýkanú (ale nešpecifikovanú) inú vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ani nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie alebo nesprávne právne hodnotenie veci.

4.2. V závere vyjadrenia žalovaný navrhol odmietnutie oneskorene podaného dovolania, resp. zamietnutie nedôvodného dovolania. Uplatnil si náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP, ďalej aj „najvyšší súd“ príp. „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania.

6. S poukazom na § 427 ods. 1 CSP a aj vzhľadom na obsah vyjadrenia žalovaného k dovolaniu sa dovolací súd zaoberal včasnosťou podaného dovolania. Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok odvolacieho súdu napadnutý dovolaním bol právnej zástupkyne žalobcu doručený dňa 21.02.2018, posledný deň lehoty na podanie dovolania (§ 427 ods. 1 CSP) preto pripadol na 21.04.2018 (§ 121 ods. 3 CSP). Dňa 21.04.2018 bola sobota, posledným dňom lehoty na podanie dovolania bol preto najbližší nasledujúci pracovný deň, teda pondelok 23.04.2018 (§ 121 ods. 4 CSP).

7. Dovolanie žalobcu bolo podané elektronicky, ako príloha e-mailu, dňa 23.04.2018. Dovolací súd preto skúmal, či je dovolanie (nie e-mail obsahujúci sprievodný text) podaním vo veci samej urobeným v elektronickej podobe a ak áno, či ide o podanie bez autorizácie podľa osobitného predpisu, alebo o podanie autorizované podľa osobitného predpisu. Právna úprava Civilného sporového poriadku totiž pripúšťa aj elektronickú komunikáciu strany sporu so súdom, ktorá je rýchla, hospodárna a efektívna. Jej výhodou je, že umožňuje komunikáciu so súdom aj mimo jeho pracovných hodín. Na účely súdneho konania sa rozlišuje komunikácia prostredníctvom jednoduchej e-mailovej správy bez autorizácie, alebo autorizovanou správou (t. j. opatrenou kvalifikovaným elektronickým podpisom, resp. kvalifikovanou elektronickou pečaťou).

7.1. Pri elektronickom podaní vo veci samej je nevyhnutné overiť jeho autentickosť, k čomu v prípade podania vo veci samej v elektronickej podobe bez autorizácie dochádza jeho dodatočným doručením buď v listinnej podobe, alebo v elektronickej podobe s autorizáciou, v lehote do desiatich dní (§ 125 ods. 2 CSP). Nevyhnutné je zdôrazniť, že musí ísť o obsahovo totožné podania.

7.2. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca doplnil elektronicky podané dovolanie doručením jeho listinnej podoby okresnému súdu (č. l. 289) zásielkou podanou na poštovú prepravu dňa 03.05.2018, o čom svedčí odtlačok pečiatky pošty na obálke, v ktorej bolo dovolanie doručované. Desaťdňová lehota na doplnenie dovolania začala plynúť 24.04.2018 a uplynula dňa 03.05.2018. Na poštou zaslanom doplnení dovolania nie je dátum poštovej pečiatky 07.05.2018 ako tvrdí žalovaný, tento dátum je uvedený na odtlačku prezenčnej pečiatky okresného súdu, ktorou je opatrená listinná podoba dovolania, čo potvrdzuje, že v tento deň bolo dovolanie v listinnej podobe okresnému súdu doručené.

7.3. Žalovaný vo vzťahu ku včasnosti podania dovolania tiež namietol, že žalobca nedodržel lehotu na podanie dovolania, pretože dovolanie zaslal neúplné, neopatrené podpisom žalobcu, resp. jeho právnej zástupkyne. Je pravdou, že jednou z náležitostí dovolania je podľa § 428 v spojení s § 127 ods. 1 písm. e) CSP podpis. Pri listinnej podobe podania sa podpisom rozumie vlastnoručný podpis podávateľa na listine, pri autorizovaných podaniach v elektronickej podobe kvalifikovaný elektronický podpis alebo kvalifikovaná elektronická pečať. Ako uvádza odborná literatúra (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 456) v prípadoch, kedy súd nemôže bezpečne overiť autenticitu odosielateľa (prostredníctvom bežnej elektronickej pošty), t. j. nezaručenou e-mailovou správou, je na mieste kvalifikovaný autorizačný postup (dodatočné doručenie podania s autorizáciou, alebo v listinnej podobe). Listinná podoba dovolania, na rozdiel od jeho elektronickej podoby zaslanej okresnému súdu v prílohe e-mailu, vlastnoručný podpis právnej zástupkyne žalobcu obsahuje.

7.4. K poukazu žalovaného, že dovolanie je označené nesprávnou spisovou značkou 14C/224/2013

namiesto správnej 14C/244/2013 dovolací súd iba stručne uvádza, že uvedenie spisovej značky je síce všeobecnou náležitosťou podania urobeného v prebiehajúcom konaní (§ 127 ods. 1 CSP), jej neuvedenie príp. nesprávne uvedenie však nie je spojené s nijakými právnymi následkami; podstatný je vždy len obsah podania.

8. Uplatnenie dovolacích dôvodov je plne v dispozícii strán konania. Zákon kladie na ich vymedzenie prísne kvalitatívne nároky, čo súvisí aj s požiadavkou povinného zastúpenia. V preskúmanej veci dovolateľ zastúpený kvalifikovanou právnou zástupkyňou (advokátkou) vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 ods. 1 písm. a) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

9. Mímoriadny význam pre posúdenie procesnej situácie, v ktorej je podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP prípustné dovolanie, má obsah pojmu právna otázka a to, ako dovolateľ túto otázku zafinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj otázka procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Dovolateľ teda musí: a) konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b) vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, c) uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená (pozri rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/6/2017, 4Cdo/95/2017 alebo 7Cdo/140/2017). Sama polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

10. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a) CSP je charakteristický odklon jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov odvolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

11. Na základe argumentácie a formulácií obsiahnutých v dovolaní žalobcu nie je možné posúdiť, vyriešenie akej právnej otázky (či akých právnych otázok), pri ktorej (ktorých) riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, žalobca namieta.

12. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní nevymedzil právnu otázku, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach o tom, ktorú otázku mal dovolateľ na mysli. V prípade absencie uvedeného dovolací súd nemôže pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvej inštancie a odvolací súd. V opačnom prípade by uskutočnil dovolací súd prieskum priečiaci sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. BECK, str. 1382 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/6/2017 a 3Cdo/28/2017).

13. V prejednávanej veci žalobca v dovolaní nevymedzil žiadnu právnu otázku, v súvislosti s ktorou sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe a zaujal iný právny názor, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal dovolací súd vo svojich rozhodnutiach. V dovolaní len uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu je v rozpore s judikatúrou Slovenskej republiky, z ktorej citoval právnu vetu: „Zhodne s krajským súdom odvolací súd zastáva názor, že obecné zastupiteľstvo schvaľuje zmluvný prevod a z jeho uznesenia musí byť zrejmé, aký prevod sa schvaľuje, teda čo je predmetom, ktorá nehnuteľnosť, v prospech koho a za akú cenu. Obsahom uznesenia obecného zastupiteľstva by mali byť tie isté náležitosti označenia nehnuteľnosti, ako ich vyžaduje zákon pre zmluvu v súlade s § 42 katastrálneho

zákona. Nie je potrebné, aby obecné zastupiteľstvo schvaľovalo konkrétnu zmluvu“. Dovolateľ ani neoznačil rozhodnutie (rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 8Sžo/223/2008 zo dňa 02.04.2009, pozn. dovolacieho súdu), z ktorého citácia pochádza. V ďalšom dovolateľ odkázal aj na „rozsiahlu platnú judikatúru“, v zmysle ktorej z obsahu prijatého uznesenia obecného zastupiteľstva schvaľujúceho prevod nehnuteľností musí byť zrejmé, v koho prospech je prevod schválený a bez predchádzajúceho schválenia prevodu konkrétnemu subjektu obecným zastupiteľstvom obce nie je možné uzavrieť platnú kúpnu zmluvu. Takto všeobecne, nejasne vymedzený dovolací dôvod nemožno považovať za dôvod vymedzený spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP. Absenciu takej náležitosti považuje CSP za dôvod pre odmietnutie dovolania.

14. Podľa § 420 Civilného sporového poriadku dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Vychádzajúc z obsahu dovolania (§ 124 CSP) sa dovolací súd vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že „namieta procesnú vadu v zastúpení žalovaného, ktorého právny zástupca bol dlhoročným právnym zástupcom žalobcu (prevzatie zastupovania protistrany zo strany advokáta proti svojmu dlhoročnému bývalému klientovi je neprípustné, v rozpore so zákonom o advokácii)“ zaoberal aj tým, či nie je uplatnený dovolací dôvod podľa § 420 CSP. Ak totiž dovolanie z dovolacieho dôvodu uvedeného v § 420 CSP smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, potom existencia tohto dôvodu, t. j. existencia niektorej z väd uvedených v tomto ustanovení (spôsobujúcich tzv. zmätočnosť rozhodnutia) neznamená len splnenie podmienky prípustnosti dovolania, ale zakladá bez ďalšieho aj jeho dôvodnosť.

15.1. Uvedené tvrdenie dovolateľa nemožno podradiť pod § 420 písm. a), b), c), d) ani e) CSP. Z ustanovenia § 420 písm. f) CSP vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

15.2. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia zákona treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

16. Jednou z možností zastúpenia strany sporového konania je zastúpenie na základe splnomocnenia. Splnomocneným zástupcom strany v konaní pred súdom môže byť nielen advokát, ale aj zástupca, ktorého si strana zvolí (§ 89 ods. 1 CSP), ak nejde o prípad povinného zastúpenia advokátom (§ 90 CSP). Výkon advokácie reguluje lex specialis, ktorým je zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Tento právny predpis v § 21 ustanovuje prípady, v ktorých je advokát povinný poskytnutie právnych služieb odmietnuť; podľa písm. a) tohto ustanovenia zákona je advokát povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb, ak v tej istej veci alebo vo veci s ňou súvisiacej poskytol právne služby inému,

ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada. Civilný sporový poriadok v § 89 ods. 2 umožňuje súdu rozhodnúť o nepripustení zastúpenia, ak zástupca zjavne nie je spôsobilý na riadne zastupovanie alebo ak zástupca vystupuje vo viacerých konaniach. Interpretáciou tohto ustanovenia za použitia výkladovej metódy a contrario ale treba dospieť k záveru, že takéto oprávnenie súd nemá vo vzťahu k advokátovi.

17. V zmysle vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že nesprávny procesný postup súdu spočívajúci v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká zo zákonného aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva, v základnom konaní pred súdmi nezistil. Dovolanie žalobcu nie je potom prípustné ani podľa § 420 písm. f) CSP.

18. Najvyšší súd, zistiac danosť dôvodov pre odmietnutie dovolania v zmysle § 447 písm. f) CSP, dovolanie žalobcu odmietol.

19. Vzhľadom na existenciu dôvodov pre odmietnutie dovolania dovolací súd o návrhu dovolateľa na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 444 ods. 1, 2 CSP osobitne nerozhodoval.

20. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok